

Hayat Ve Ölüm

– mihrimah · 24 Nisan 2018

HAYAT VE ÖLÜM,

İnsanın ruhu, Allah'ın zatından üfürdüğü manevi bedeni, kendisine ait değildir. İnsana emanet olarak verilmiştir. Bütün insanların ruhu ölümle mutlaka Allah'a dönecektir ve Allah'ın zatında ebedi olarak kalacaktır. Ölmesi mümkün değildir.

32/SECDE-9: Summe sevvâhu ve nefeha fîhi min rûhihî ve ceale lekumus sem'a vel ebsâre vel ef'ideh(efidete), kalîlen mâ teşkurûn(teşkurûne). Sonra (Allah), onu

dizayn etti ve onun içine (vechin, fizik vücudun içine) ruhundan üfürdü ve sizler için sem'î (işitme hassası), basar (görme hassası) ve fuad (idrak etme hassası) kıldı. Ne kadar az şükrediyorsunuz.

33/AHZÂB-72: Innâ aradnel emânete ales semâvâti vel ardi vel cibâli fe ebeyne en yahmilnehâ ve eşfakne minhâ ve hamelehal insân(insânu), innehu kâne zalûmen

cehûlâ(cehûlen).

Muhakkak

ki Biz, emaneti göklere, arza ve dağlara arz ettik (sunduk, teklif ettik). Onu yüklenmekten çekindiler ve ondan korktular. Ve insan onu yükledi. Muhakkak ki o (nefs), çok zalimdir, çok cahildir.

İnsanın nefsi, enerji bedendir ve dünyada ölümle ölmez ve kişi öldükten sonra berzah aleminde kıyamete kadar yaşar. Kıyametten sonra ise mahşer meydanında tekrar diriltilen fizik bedenine gelip girecek ve yaşamaya devam edecektir.

91/ŞEMS-7: Ve nefsin ve mâ sevvâhâ.

Nefse ve onu (7 kademede ahsene dönüşecek şekilde) sevva edene (dizayn edene) (andolsun).

6/EN'ÂM-98: Ve huvellezî enşeeukum min nefsin vâhıdetin fe mustekarrun ve mustevda'(mustevdaun), kad fassalnâ âyâti li kavmin yefkahûn(yefkahûne). Sizi bir tek nefsten (Âdem

(A.S)'dan) yaratan ve böylece (sizin için) kararlı bir kalma yeri (fizik vücudumuz için yeryüzü: dünya), bir de emanet kalma yeri (nefsimiz için cennet ve cehenneme gitmeden önce geçici olarak beklenen yer; berzah âlemi) dizayn eden O'dur. Fıkıh eden bir toplum için, ayetleri ayrı ayrı detayları ile açıkladık.

Âdem (A.S)'ı tînden (kilden, topraktan), ondan da Havva'yı, zevcesini cennette yaratmıştır. Sonra da "Dünya adı verilen bu gezegene inin bakalım." demiştir. Âdem (A.S)'la, Havva Anamız ve onlarla beraber cinler, ayrı ayrı âlemlerin varlıkları olarak aşağıya dünyaya inmişlerdir.

Biz insanlar, bir gün mutlaka öleceğiz. O zaman Peygamber Efendimiz (S.A.V)'in tabiriyle küçük kıyâmetimiz kopacak, hayat filmimiz bize gösterilecek ve bir azaba duçar olacağız; kabir azabı. Kim salâhın ikinci mertebesine ulaşmışsa Allah, onun günahlarını örtecektir. Üçüncü mertebesine ulaşmışsa sevaba çevirecektir, onlar kabir azabına muhatap olmayacaklardır. Ama cehenneme gidecek olan insanlar için öldükleri zaman da bir kabir azabı söz konusudur.

Bazıları diyorlar ki: "Kabir azabı diye bir şey Kur'an'ı Kerim'de yoktur." Oysa ölüm vücut bulur, kırk

gün süreyle kabirde bütün hayat filmi, kişiye gösterilir. Ve o hayat filminin her negatif faktöründe, manevi bir azapla mutlaka cezalandırılır.

Âdem (A.S) 1200 yıl yaşamıştır. Bugün normal hayatlarını yaşayan insanlar, bu dünya adı verilen gezegende ne kadar yaşarlarsa, fizik vücutlarıyla o kadar kalacaklardır. Kişi doğduğuna göre bir gün mutlaka ölecektir, hiçbir alternatif yoktur. Zaman ve mekân koordinatları belirlenmiş, tamamen yerli yerine oturmuştur. O an geldiği zaman dünya adı verilen bu gezegenin o noktasında, iki koordinatın; ordinat ve apsisin kesiştiği noktada, o koordinatta ölüm gerçekleşir. Burası, fizik vücudumuz için kararlı kalmanın sona erdiği yerdir. Nefsimiz, melekler tarafından bizden alınacaktır. Aslında nefsimiz, vücudumuzdan ayrılmak mecburiyetindedir. Çünkü mitokondriler elektrik üretemeyince, vücudumuzun manyetik alanları sona erer ve nefsimiz bizden ayrılır. Ruhumuz bizdeyse, ölmeden evvel Allah'a ulaştırmamışsak, o da ayrılmak mecburiyetindedir. Çünkü vücudun çekim gücü yoktur. Artık vücutta ikisi de kalamazlar. İkisinin de çıkışları sigara dumanına son derece benzemektedir. Şekillendikleri zaman tam sizin hüviyetinize girerler. Her şeyleriyle nefsiniz de, ruhunuz da sizin bir kopyanızdır. O anki durumunuz nasılsa saçınızla, sakalınızla, her şeyinizle sizi temsil etmektedirler. Ve nefslerinizi, berzah âlemine girer.

Berzah âlemini herkes bilir, görmeyen yoktur. Ne zaman rüyanızda fizik şartların içindeyseniz, bir fincanı kaldırdığınız zaman fincanı elinizle tutabiliyorsanız, içindeki çayı içebiliyorsanız, bir koltukta oturuyorsanız bunların hepsi fizik standartlardır. Öyleyse öyle bir dünyada rüyadaysanız, bilin ki berzah âlemindesinizdir. Orada rahmetli olan dedenizi, annenizi, babanızı görebilirsiniz. Onlara sarıldığınızda tıpkı sizin vücudunuz gibi şu dünyada nasıl insanlar etten kemikten oluşuyorsa, orada da ellerinizin, kollarınızın arasında annenizi, babanızı, dedenizi, büyükannenizi fizik olarak hissedersiniz. Sizin gibi konuşurlar, dünyaya ait şeyleri sorduğunuzda cevabını alırsınız. O zaman emin olursunuz.

Yakınları, dostları ölenler, üzülmeysin, onlar ölmediler. Sadece fizik vücudun bu dünyadaki görevi sona ermiştir ve geldiği yer olan toprağa geri döner. Ama nefsiniz yaşamakta devam edecektir. Ölenlerin nefsleri de yaşamakta devam edecektir. Yeni biri ölmüşse, onun için çok üzülüyorsanız, üzülmeysin. Onlar üzülmenizi zaten istemezler. Çünkü yaşamaya devam ediyorlar, değişen bir şey yoktur. Hayat burada devam ederken ölümden sonra orada devam etmeye başlar.

İşte berzah âlemi Allahüteâlâ'nın "müstevdaun" dediği bir geçici yerdir. Kıyâmete kadar bütün nefsler değişmeden, hangi yaşta öldüyse o haliyle, orada yaşayacaklardır. Her zaman öyle olmayabilir de çünkü orada boyut değiştirmek her zaman mümkündür. Kendinizi, 7 yaşında veya mevcut yaşınızın çok ötesinde bir yaşta görebilirsiniz. Zaman içerisinde değişiklik berzah âleminde olağan bir şeydir. Berzah âleminde ölüm yoktur. Hangi olayı görürseniz görün, bir insanı makineli tüfeklerle tarasınlar, yüzlerce parçaya ayırınsınlar yine de onu öldüremezler. Tekrar canlandığını görürsünüz. Buna rağmen rüyalarınızda korkarsınız. Halbuki korkulacak bir şey yoktur. Hiç kimse size hiçbir şey yapamaz, hiç kimse sizi öldüremez. Rüyanızda yaralandığınızı görürsünüz. Neticede aradan 10 dakika geçtikten sonra yaranız

kalmamıştır.

Suların dibine inersiniz, yarım saat orada suyun dibinde yüzersiniz. Orada nefes almaya ihtiyacınız yoktur. Ölmezsiniz, uçurumların en derinine düşersiniz bir şey olmaz. Ama o korkuyu, alışık olmadığınız için yaşarsınız.

Ve Allahütealâ diyor ki: "İdrak eden bir toplum için bunları birer birer açıkladık."

Bu dünyada ölen topraktan yaratılmış, nefse ve ruha mekan olan fizik bedendir. Fizik beden bu dünyada ölür ve toprakta çürür. Ama fizik beden de kıyametten sonra ise tekrar diriltilecek ve nefis ile beraber yaşamaya devam edecektir.

15/HİCR-26: Ve le kad halaknel insâne min salsâlin min hamein mesnûn(mesnûnin).

Andolsun ki; Biz insanı, "hamein mesnûn olan salsalinden" (standart insan şekli verilmiş ve organik dönüşüme uğramış salsalinden) yarattık.

"Hamein", inorganik maddelerin bazılarının, özel şartlarda bir süre sonra organik madde dönüşümüne uğramış halidir. "Mesnûn" da belli bir şeklin standardize edilmiş halidir (standart insan şekli). Toprakta bulunan inorganik azotu, organik azota çevirir. Böylece biyolojik bedenin iç yapı taşı olan aminoasitlerin amin grubunu NH₂ oluşturur. Karbon atomuyla su, amino asidin asit grubu olan karboksil grubunu COOH meydana getirir. Canlı DNA (desoksiribonükleik asit)'in 4 ana amino asidi olan adenin, tionin, guanin ve sitozinin yapısının esasını organik karbon (C) ve organik azot (N) oluşturur. Toprağa gömülen cesedin parçalanması, organik azot ve organik karbonun tekrar inorganik karbon ve inorganik azota dönüşmesi esasına dayanır. Burada Allahütealâ, insanın inorganik sistemden organik sisteme geçen temel yapısının standartlarını iki basit ifadeyle (hamein ve salsalin) vermiştir.

Salsalin, aslında çamurken sonra kurumuş ve standart bir şekil verilmiş topraktır.

Hamein, organik dönüşüme uğramıştır ve nefsi de şekillendirmiştir.

Allahütealâ, zaman içerisinde toprağın inorganik standartlarının organik standartlara dönüşmesini temin ederek insanı yaratmıştır. Muhtevada; inorganik maddelerin organik maddeye, organik maddelerin de inorganik maddelere dönüşmesi dünyada devamlı bir hüviyet kazanır. İnsanın vücuda gelmesinde çamur azot tatbikatıyla, bakterilerin tesiriyle inorganik azot, organik azota çevrilir. Ve böyle bir sistemde önce aminoasitlerin birincisi amin grubu teşekkül eder ve daha sonra da desoksiribonükleik asidin (DNA) diğer 4 ana amino asidi adım adım gelişir: Adenin, tionin, guanin ve sitozin.

Allahütealâ inorganik maddelere (hayatla alâkası olmayan malzemeye) yavaş yavaş hayatı tutabilecek olan yeni bir hüviyet kazandırır.

Allahütealâ, hayatı verdiği zaman o hayatın üstlenebileceği, yerleşebileceği bir muhtevayı

(aminoasitler grubunu) da oluşturmuş, sonra da insana hayat vermiştir. Bu statüyü oluştururken, sistemin inorganik başlangıcından organik başlangıca ulaşması, hayatın başlaması değildir. Organik bir sistemde hayat yoktur. Ama organik sisteme hayat gelirse, o hayatı kabul edecek ve devam ettirecek olan bir vasıf taşımaktadır. İnsana hayatı veren ve "akıl" adı verilen bir mahlûkuyla insanı ne yapacağını bilen bir hüviyete sokan, Allah'tır.

"Allah'a gerek yoktur, her şey kendi kendine oluşmuştur." tezi, Allah'ın kanunları karşısında hiçbir şey ifade etmez. Birtakım âlimler ilimden biraz bir şeyler öğrendikleri zaman Allah'ın söylediklerini yalanlamaya çalışırlar. Allah'ın onlara verdiği ilim, onları Allah'a daha çok yaklaştıracak bir ilim olmasına rağmen onları Allah'ın yokluğunu iddia edecek bir hedefe yöneltmektedir. Bunun arkasında sadece şeytan vardır. İnsanlar ilerleyen günlerde, aylarda, yıllarda şeytanı ve onun takımını çok daha iyi tanıyacaklardır.

32/SECDE-11: Kul yeteveffâkum melekul mevtillezi vukkile bikum summe ilâ rabbikum turceûn(turceûne).

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, sizi vefat ettirecek (öldürecek). Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz."

Ölüm olayı, Azrail (A.S) ve onun beraberindeki ölüm melekleriyle tahakkuk etmektedir. Gelen melekler kontağı kapatırlar. Vücuttaki 70 trilyon hücredeki mitekondrilerin elektrik üretmesi sona erer. Hücrelerdeki elektrik üreteçleri artık çalışmazlar.

70 trilyon hücrenin her birinde mitokondriler vardır. Elektrik üretirler ama kontak kapanınca artık elektrik üretmeye imkân kalmaz. Üretemeyince vücuttaki bütün fonksiyonlar durur. Beyne oksijen gitmeyince evvelâ beynin fonksiyonları durur. Beyinden başlayan ölüm bütün vücuda yayılır. Bu, ölüm meleklerinin yaptığı şeydir. Sonra ölüm melekleri, eğer ruh vücutta ise Allah'a ulaşmamışsa vücudun sağ üst tarafında, yatay olarak yer alan ruhu da alıp Allah'a götürürler. Eğer ruh Allah'a ulaşmışsa biraz beklerler, Allahütealâ'nın katından ruh gelir, ölüm meleklerinin görev yapması için sağ omuzun üzerinde yatay vaziyette yer alır. Ve ölüm melekleri ruhu tekrar Allah'a götürürler.

Bu dünyada ölen herkesin bedeni kıyametten sonra tekrar diriltilecek ve mahşer meydanında toplanacak. Orada bir daha öldürülecek ve tekrar cennete ve cehenneme uygun bedenler olarak diriltilecek. Nefslerde berzah âleminden gelerek kendi fizik bedenlerine girecekler ve bizim bilemediğimiz sonsuz bir zaman biriminde yaşamaya devam edecektir.

30/RÛM-55: Ve yevme tekûmus sâatu yuksimul mucrimûne mâ lebisû gayra sâah(sâatin), kezâlîke kânû yu'fekûn(yu'fekûne).

Ve o saatin geldiği (kıyâmetin koptuğu) gün, mücrimler bir saatten fazla (mezarda) kalmadıklarına yemin ederler. İşte böyle döndürülüyorlardı (ölümden hayata döndürülüyorlardı).

Buradaki ikinci bir hüviyet ölümden hayata döndürülmektir.

Bir kişi, Âdem (A.S) zamanında ölse de kıyâmetin kopmasından bir evvelki gün ölse de kıyâmet günü

ölse de zaman hepsi için aynıdır. Uyandırılmaları, hayata geri dönmeleri, zaman yaşadıkları güne geri döndüğünde gerçekleşecektir. Bu sebeple zaman onların canlı olduğu zamana geri döndüğünde onlar zaten canlı hüviyette olacaklardır.

Binlerce yıl ölü olarak kalanla bir gün ya da birkaç saat ölü olarak kalan kişiler arasında bir farklılık olmayacaktır. Hepsi için çok hızlı geçen zaman süratle başa doğru yürüyecektir. Hepsi aynı şeyi hissedecektir. Hepsi hayata geri döndürülmüş durumda oldukları için öldükleri anla o an arasındaki farkın bir veya birkaç saat olduğunu söyleyeceklerdir.

Allah razı olsun.

Burhan AKSU